

Fővárosi Törvényszék

A határozat száma:	103.K.704.691/2024/9.
A felperes:	DV N Dunaújvárosi Városfejlesztési Nonprofit Zrt. (2400 Dunaújváros, Városháza tér 1.)
A felperes képviselője:	Esztári Ügyvédi Iroda - dr. Esztári Csaba ügyvéd (1118 Budapest, Kelenhegyi út 41. fszt. 1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Schaller Emil kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott egyedi döntés (D.568/16/2024.) jogszerűsége

Í t é l e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 78 000 (hetvennyolcezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 30 000 (harmincezer) forint kereseti illetéket.

A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2023. április 4-én feladott és a közbeszerzési értesítő 2023/67. számában 2023. április 5-én megjelent ajánlati felhívással a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik Rész 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a „Látogatóközpont kialakítása a Mondbach kúriában” tárgyában.
- [2] Az ajánlati felhívás (a továbbiakban: Felhívás) II.2.5) „értékelési szempontok” megnevezésű pontja szerint 30 pont minőségi, 70 pont pedig – a teljes vállalkozói díj (nettó forint) okán – ár szempontnak számított.
- [3] A Felhívás VI.3.9) „további információk” megnevezésű pontja értelmében az „(...) ajánlatkérő a projekt elszámolhatósága érdekében köteles alkalmazni az Építési normagyűjtemény (a továbbiakban: ÉNGY) előírásait. Kérjük, hogy az ajánlat összeállításakor vegyék figyelembe az ÉNGY adatait és előírásait. Ajánlatkérő előírja, hogy érvénytelen az ajánlat,

ha bármely beárazott költségvetési tételsor akár anyag, akár díj ára meghaladja az ÉNGY szerinti elszámolható összeget.”

- [4] A 2023. április 19. 10:00 órás ajánlattételi határidőre hárman nyújtottak be ajánlatot: a Kine Bau Építőipari és Kivitelező Kft. (a továbbiakban: Kft. I.) 538.528.061 forint, az Innobuild Építőipari és Kereskedelmi Kft. (a továbbiakban: Kft. II.) 581.356.894 forint, valamint a Baranyai Invest Generálkivitelező és Vagyonkezelő Zrt. 793.873.196 forint ajánlati árral. A felperes a 2023. május 19-én elkészített és megküldött eljárást lezáró összegezésében (a továbbiakban: Döntés) az eljárást eredményesnek nyilvánította, a nyertes ajánlattevő a Kft. II. lett. A Kft. I. ajánlatát a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja és a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontja alapján érvénytelennek minősítette. Indokolásában amellet foglalt állást, hogy a Kft. I. a V.2.12) pontban felsorolt költségvetési tételek tekintetében a költségvetést a hiánypótlási felhívást követően sem megfelelően javítottan nyújtotta be, így a megjelölt költségvetési tételeknél a díj vagy anyag költség magasabb volt, mint az ÉNGY szerint elszámolható érték.

- [5] A Nemzeti Fejlesztési Központ (a továbbiakban: Kezdeményező), mint hivatalbóli kezdeményező a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja alapján 2024. szeptember 9-én egy elemből álló jogorvoslati kezdeményezést (a továbbiakban: Kezdeményezés) terjesztett elő. Álláspontja szerint a felperes azon előírása, hogy az ajánlati ár alátámasztását szolgáló tételes költségvetés egyes tételeinek maximalizált értékének meghaladását érvénytelenségi okként írta elő a Felhívásban, sértette a Kbt. 28. § (1) bekezdésére tekintettel a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontját.

Az alperes határozata

- [6] Az alperes a D.568/16/2024. iktatószámú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontját. Ezt meghaladóan vele szemben 3.000.000 forint bírságot is kiszabott.
- [7] Mindenekelőtt hangsúlyozta, hogy a felperesnek a Kezdeményező hatásköre hiányára irányuló eljárési kifogása nem foghatott helyt. Az ugyanis a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti, a közbeszerzésben támogatást nyújtó szervezetnek minősült. Kiemelte, hogy a közbeszerzési eljárás tárgyát képező beruházáshoz kapcsolódó TOP-6.1.4-16-DU1-2018-00001 projekt (a továbbiakban: Projekt) azonosítószámú támogatási szerződést 2019. június 13-án írták alá. A támogatási szerződés tartalma alapján a támogatást nyújtó szervezet a Pénzügyminisztérium volt. E szervezet jogutódjává a 2022. május 25-én hatályba lépett a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet I.) 178. § (1) bekezdés 3. és 4. pontjai, valamint a 181. § (2) bekezdés b) pontja alapján a területfejlesztési miniszter vált. A Rendelet I. 178. § (2) bekezdése értelmében a miniszter tevékenységét a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (továbbiakban: Kit.) 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Miniszterelnökség segítette. A Kormány tagjai feladat- és hatásköreinek megállapításával összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 183/2022. (V. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet II.) 5. §-ának (1) bekezdésével módosított 3. számú mellékletének 9. pontja alapján a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program vonatkozásában a Kormány európai uniós források felhasználásával kapcsolatos irányító hatósági feladatok ellátására kijelölt tagja a területfejlesztési miniszter, a tevékenységének segítségére kijelölt minisztérium pedig a Miniszterelnökség volt. A Kit. 20. § (5) bekezdés b) pontja szerint a Kormány eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott rendelete alapján – ha az eltérően nem rendelkezik – a miniszterhez átkerülő feladat- és hatáskörök tekintetében – az ellátásukhoz kapcsolódó egyéb feladatokra, jogosultságokra és kötelezettségekre kiterjedően – a feladat és hatáskört korábban ellátó miniszter által vezetett minisztérium, kijelölt minisztérium jogutódja a (2) bekezdés b) pontja esetben a kijelölt miniszter.

A Kit. 20. § (2) bekezdés b) pontja szerint a minisztert a feladatai ellátásában a Kormány eredeti jogalkotói hatáskörében kiadott rendeletében kijelölt minisztérium segíti. E kijelölt minisztériummá 2022. május 25-ét követően a Miniszterelnökség vált.

[8] 2024. január 1-től a területfejlesztési miniszter feladatait segítő Miniszterelnökség jogutódja – az egyes központi kormányzati igazgatási szerveket érintő törvénymódosításokról szóló 2023. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Mód. tv.) 13. §-a és 14- §-a okán – 2024. január 1-től a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium lett. E szervezet jogutódjává a Kit. 300/D. § (2) bekezdése értelmében 2024. augusztus 1-től a Kezdeményező vált. A Kit. 33/B. § (2) bekezdése ezzel összhangban határozta meg támogatásokkal kapcsolatos feladatköreit. Ebből következően a Kezdeményező ezzel egyidejűleg a Kezdeményezéskor a Pénzügyminisztérium jogutódjának is minősült, ami megalapozta a hivatalbóli kezdeményezői minőségét. Megállapította azt is, hogy a Kezdeményezés határidőben érkezett és nem számított elkésletnek, illetve az tartalmazta az eljárás megindításához szükséges Kbt. 152. § (4) bekezdése szerinti adatokat is.

[9] Döntésében bemutatta, hogy a Kezdeményezés alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a tárgyi közbeszerzési eljárás tekintetében a felperes megsértette-e a Kbt. szabályait azzal, hogy Felhívás VI.3.9) pontjában kikötötte, hogy „érvénytelen az ajánlat, ha bármely beárazott költségvetési tételsor akár anyag, akár díj ára meghaladja az ÉNGY szerint elszámolható összeget.” A Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja biztosítja a lehetőséget, hogy az ajánlatkérőnek a felhívásban és közbeszerzési dokumentumokban előírt elvárásai, illetve bizonyos jogszabályi előírások alapján az ajánlat érvényessége vizsgálatára sor kerüljön. Ugyanakkor ezen vizsgálat is a Kbt. rendelkezései alapján behatárolt. A Kbt. rendelkezéseibe ütköző ajánlatkérői előírás nem alapozhatja meg az ajánlat jogszerű érvénytelenné nyilvánítását, az érvénytelenségi okok bővítése a Kbt.-ben foglaltakkal szemben önkényesen nem bővíthető.

[10] Ezzel összhangban megvizsgálta, hogy a Kbt. mely rendelkezései adnak lehetőséget bizonyos ajánlati megajánlások ajánlatkérő általi rögzítésére, illetve az ajánlatkérő általi keretek meghatározására. Felhívta a Kbt. 77. § (1) bekezdésének második mondatát, a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontját, valamint a Kbt. 76. § (2) bekezdését. Ezek együttes értelmezéséből következően a Kbt. 77. § (1) bekezdése megengedi, hogy az ár értékelési szempont tekintetében az ajánlatkérő meghatározzon egy olyan értéket, amelynél nem lehet kedvezőtlenebb az ajánlattevő ajánlata. Azonban a Kbt. 77. § (1) bekezdése szerinti szempont alatt a teljes ár vagy teljes költség, és nem azok valamely részeleme, így a költségvetés valamely eleme értendő, maximalizálható. E rendelkezésekkel összefüggésben értelmezendő a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontja szerinti érvénytelenségi ok.

[11] A Kbt. releváns rendelkezései így nem tették lehetővé, hogy a felperes a teljes ár valamely elemét, például a költségvetés bizonyos tételeit maximalizálja és erre tekintettel jogszerűen nem nyilváníthatta érvénytelenné az Kft. I. ajánlatát azért, mert annak egyes költségvetési elemei meghaladták az ÉNGY referenciaárakat. Így a felperes által a tárgyi közbeszerzési eljárás tekintetében a Felhívás VI.3.9) pontjában meghatározott ÉNGY alkalmazását megállapító kikötés a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontjába ütközött.

A keresetlevél, a védirat

[12] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság jogorvoslati eljárást szüntesse meg. Másodlagosan az alperesi határozat megváltoztatását kérte azzal, hogy a Kezdeményezésben foglaltak alapján a bíróság a jogsértés hiányát állapítsa meg. Keresetében nem támadta a határozatnak a

Kezdeményezés határidőben való érkezését, a formai követelményeknek való megfelelését és a kiszabott bírságot érintő rendelkezéseit.

- [13] Elsőként kiemelte, hogy az alperes a jogorvoslati eljárást jogszerűen nem folytathatta volna le, mert hiányzott a Kezdeményező Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti kezdeményezői minősége. Az ugyanis nem a Pénzügyminisztérium, illetve a területfejlesztési miniszter, hanem mindössze az utóbbi feladatellátását segítő Miniszterelnökség, majd Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium jogutódja lett. Ez pedig nem alapozza meg a támogatást nyújtó szervezeti pozíciót. Az irányító hatósági feladatok és jogosultságok ellátása szintén nem jelenthetett jogalapot a Kezdeményező kezdeményezési jogosultsága alátámasztására. Azt a jogi szabályozás elválasztotta a támogatás nyújtásával kapcsolatos jogosultságoktól.
- [14] A Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontját illetően kifejtette, hogy az alperes interpretációja nem felelt meg sem a nyelvtani, sem a logikai értelmezés szabályainak és ellentétes volt az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazott követelményekkel. A Kbt. 77. § (1) bekezdése bármely szempont tekintetében akármilyen elvárás, így akár meghatározott költségvetési tétel előírását lehetővé teszi az ajánlatkérő számára. Ezt értelmezte tévesen úgy az alperes a határozatában, hogy kizárólag a szempont – azaz a jelen esetben az ár lehet az – maga, ami a viszonyítás alapja lehet. Az értelmezési tartományt ezzel az értékelési szempont Kbt. 76. § (1) bekezdése szerinti fogalmára szűkítette le. Annak indokát viszont nem adta, hogy miért jutott erre a szűkítő értelmezésre, miből vonta le ezt a következtetést. Az alperes nem oldotta fel azt a lényeges ellentmondást, hogy ténylegesen a jogszabály szövege alapján miért ne vonatkozhatna a Kbt. 77. § (1) bekezdése szerinti elvárás az adott ajánlati elemre. Önmagában a feltételezés és a „találgatás” e követelményt nem elégítette ki. Ebből következően az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-a szerinti bizonyítási kötelezettségének az alperes nem tett eleget. A Kbt. 77. § (1) bekezdése utólagos módosításához fűzött jogalkotói indokolás nem lett volna már értékelhető az alperesi döntés meghozatala során.
- [15] A helyes értelmezési irány a Kbt. 77. § (1) bekezdése és a 73. § (6) bekezdés c) pontja tekintetében az lett volna, ha annak az alperes olyan jelentést tartalmat ad, amely a köznapi értelmezést veszi figyelembe. Ebben a kontextusban pedig a költségvetési tételek is figyelembe vehető szempontként lettek volna értékelendők. Ezt támasztotta alá az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó elszámolhatósági követelmény is. Ennek értékelése az alperes részéről szintén elmaradt. Az alperesnek figyelembe kellett volna vennie, hogy a közbeszerzési feltételrendszer egyértelműen a projekt felhívása, az állami előírások alapján készült. Amennyiben nem írta volna elő az ÉNGY kötelező jellegét és korlátját, akkor a későbbiekben, a projekt elszámolásakor azzal Dunaújváros Megyei Jogú Önkormányzat költségvetése sérült volna, mivel az adott tétel nem, illetve kizárólag az ÉNGY-ben meghatározott felső korlát mértékéig lett volna elszámolható. Ez pedig már a közérdek és Magyarország érdekeivel is ellentétes lett volna.
- [16] Az alperes a védiratában a határozatban foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint döntésében megfelelően levezette, hogy a Projekt tekintetében a Kezdeményezőt – különösen a Kit. 33/B. § (2) bekezdésére tekintettel – megillette a Kezdeményezés benyújtásakor a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti jogosultság. A Kbt. 77. § (1) bekezdésének és a 73. § (6) bekezdés c) pontjának együttes értelmezéséből kizárólag azon értelmezés volt levonható, hogy az ajánlat és az ajánlati elem esetén van lehetőség korlátozó rendelkezés előírására, az ajánlatban szereplő részösszegeknél nem.

A bíróság ítélete és annak jogi indokai

- [17] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [18] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok, a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg. A felperes az alperesi döntésnek a Kezdeményezés határidőben való érkezését, a formai követelményeknek való megfelelését és a kiszabott bírságot érintő rendelkezéseit nem vitatta. Ennek megfelelően azok jogszerűségéről nem kellett dönten.
- [19] A bíróság mindenekelőtt a felperesnek azon hivatkozását tekintette át, hogy a Kezdeményező Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti indítványozói jogosultsága hiányzott, ezért az alperes jogszerűtlenül folytatta le a jogorvoslati eljárását. Ez ugyanis a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott, a perben nem orvosolható jogsérelmet eredményezhetett volna.
- [20] A kezdeményezés benyújtásakor hatályos Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a közbeszerzéshez támogatást nyújtó, illetve a támogatás felhasználásában jogszabály alapján közreműködő szervezet kezdeményezheti, ha a feladatköre ellátása során a közbeszerzésekről szóló törvénybe, illetve a közbeszerzésekről szóló törvény felhatalmazása alapján alkotott rendeletbe ütköző magatartás vagy mulasztás jut a tudomására.
- [21] A Kit. 33/B. § (2) bekezdése alapján az európai uniós fejlesztéspolitikai intézményrendszer részeként a 33/C. § szerinti Nemzeti Fejlesztési Központ látja el
- a Kormány rendeletében meghatározott európai uniós alapok tekintetében a koordináló szervezeti feladatokat,
  - az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásával összefüggésben a Kormány rendeletében meghatározott feladatokat,
  - a Magyarország Helyreállítási és Ellenállóképességi Tervével kapcsolatosan a Kormány rendeletében meghatározott feladatokat,
  - a Kormány rendeletében meghatározott programok vonatkozásában az irányító hatósági feladatokat,
  - a nemzetközi együttműködési programok végrehajtásával összefüggő, a Kormány rendeletében meghatározott feladatokat.
- [22] Az alperes helytállóan vezette le a döntése 46-49. pontjaiban, hogy a Kezdeményező a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti feladatkör ellátását tekintve a korábban a Pénzügyminisztériumot, majd a területfejlesztési minisztert segítő Miniszterelnökség, majd Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium jogutódjának számított. Ezt meghaladóan az alperes jogszerűen érvelt amellest is, hogy a Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerinti támogatás nyújtásában és a támogatás felhasználásában közreműködő szervezet nem szűkíthető le kizárólagosan egyetlen (fő) címzetre. A támogatás nyújtásában és felhasználásában való közreműködésnél ugyanis az bír relevanciával, hogy az érintett szervezet jogszabály által meghatározott feladatkörébe e tárgykör is beletartozik-e.

- [23] A Kezdeményezőnél ez pedig kétséget kizáróan megállapítható volt. Az alperes által megjelölt Kit. 33/B. § (2) bekezdés b) pontja 2024. augusztus 1-től akként rendelkezik, hogy a Kezdeményező az európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásával kapcsolatos feladatokat is ellát. E normatív rendelkezés azt igazolta, hogy a Kezdeményező 2024. szeptember 9-én, a Kezdeményezés benyújtásakor a területfejlesztési miniszter mellett, annak segítőjeként jogosult volt az olyan uniós beszerzés felhasználásának ellenőrzésére is, mint a jelen per tárgyát képező közbeszerzési eljárás. A felperes ezen alperesi érvelést egyebekben saját maga sem tudta jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztottan cáfolni. Mindezek alapján nem történt a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, az eljárás lényeges szabályait megszegő, a peres eljárás során már nem orvosolható jogsértés az alperes részéről.
- [24] Ezt követően a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a felperes megsértette a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontját, ehhez azt kellett megítélni, hogy az alperes helyesen értelmezte-e azokat az előírásokat, amelyek alapján az ajánlatkérő korlátokat állíthat az árértékelés során.
- [25] A közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos Kbt. 77. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő az ellenszolgáltatást vagy költséget tartalmazó értékelési szemponton vagy alszemponton kívüli értékelési szempontokkal (alszempontokkal) összefüggő ajánlati elemmel kapcsolatban az eljárást megindító felhívásban jogosult meghatározni az adott ajánlati elem azon legkedvezőbb szintjét, amelyre és az annál még kedvezőbb vállalásokra egyaránt az értékelési pontszám felső határával azonos számú pontot ad. Az ajánlatkérő bármely szempont tekintetében jogosult meghatározni olyan elvárást, amelynél kedvezőtlenebb az adott ajánlati elem nem lehet.
- [26] A Kbt. 76. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles az eljárást megindító felhívásban meghatározni azt a szempontot vagy szempontokat, amelyek alapján a számára – az adott esetben szociális, társadalmi és környezetvédelmi szempontból is – gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot kiválasztja (a továbbiakban: értékelési szempontok). A (2) bekezdés értelmében értékelési szempontként alkalmazhatóak
- a) a legalacsonyabb ár,
  - b) a legalacsonyabb költség, amelyet az ajánlatkérő által meghatározott költséghatékonysági módszer alkalmazásával kell kiszámítani, vagy
  - c) a legjobb ár-érték arányt megjelenítő olyan – különösen minőségi, környezetvédelmi, szociális – szempontok, amelyek között az ár vagy költség is szerepel.
- [27] A Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjának megfelelően az ajánlat vagy a részvételi jelentkezés érvénytelen, ha egyéb módon nem felel meg az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívásban és a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek, ide nem értve a részvételi jelentkezés és az ajánlat ajánlatkérő által előírt formai követelményeit. A (6) bekezdés c) pontja alapján a (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelen különösen az ajánlat, ha az ajánlatkérő az eljárást megindító felhívásban előre meghatározott egy olyan összeget, amelyet meghaladó árat vagy költséget tartalmazó ajánlatot a bírálat során érvénytelenné fog nyilvánítani, és az ajánlat ezen összeget meghaladja.
- [28] A bíróság elsőként utal arra, hogy az ügy érdemét érintő jogkérdésben figyelembe vette a jelen per tárgyával azonos, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében nyilvánosan elérhető 103.K.703.277/2023/10. számú határozatban foglaltakat. Az abban leírtakkal egyetértett, attól eltérni nem kívánt.

- [29] Amennyiben a Kbt. 77. § (1) bekezdésében meghatározott értékelési szemponton a 76. §-ban foglaltakon túli egyes (kölségvetési) elemeket is érteni kívánt volna a jogalkotó, úgy azt a Kbt. 77. § (1) bekezdésének szövege ekként tartalmazta volna. E két rendelkezés egymással összhangban értelmezendő. A Kbt. további rendelkezéseinek rendszertani értelmezése is egyértelműen alátámasztja, hogy a jogalkotó abban az esetben, ha nem csupán maga az értékelési szempont egésze, az ajánlat, hanem annak egyes részelemei tekintetében is biztosítani kívánta volna a Kbt. 77. § (1) bekezdése szerinti eltérés lehetőségét, úgy azt konkrétan nevesítette volna. Ez következik többek között a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontjából, ahol a Kbt. kifejezetten lehetővé teszi az egyes költségvetési tételek, költségelemek esetében a hiánypótlás lehetőségét. Azonban a Kbt. 77. § (1) bekezdése nem tartalmaz ilyen kitételt az egyes költségelemek vonatkozásában, hanem éppen egész ajánlati elemeket definiál. E rendelkezésnél így a jogalkotó kizárólag az értékelési szempont és az ajánlati kérelem egésze relációját jelölte meg.
- [30] Ebből következően az ÉNGY alkalmazásával a felperes az egyes költségelemek tekintetében a Kbt. 77. § (1) bekezdésével ellentétes módon maximalizálta az egyes költségvetési tételek árát. A felperes ráadásul a Felhívás II.2.5) pontjában saját maga emelte ki és határozta meg, hogy az értékelési szempontnál 70 pont értékben a teljes vállalkozói díjat vette figyelembe, azaz nem egyes tételeket, hanem az egész ajánlatot kívánta értékelni. Így mindössze az egyes költségvetési tételeknek való meg nem felelésre alapított felperesi érvelés a Kbt. 77. § (1) bekezdésével és a Kbt. 76. § (1) – (2) bekezdéseivel nem állt összhangban.
- [31] Megemlítendő, hogy a [29] bekezdésben említett rendszertani értelmezés – a felperes álláspontjával szemben – megelőzte a bármilyen irányú nyelvtani interpretáció lehetőségét az Alaptörvény 28. cikkének tartalma okán. Az abban definiált teleologikus jogértelmezéssel ez áll szorosabb kapcsolatban. Mivel a rendszertani értelmezés lehetősége fennállt, ezért ez volt figyelembe veendő. Az Alaptörvény 28. cikkében nevesített „gazdaságos cél” fordulat nem az ügyfél – így a felperes – egyedi ügyében értelmezendő, hanem általánosan értendő. Erre tekintettel az a rendszertani értelmezés körben is értékelésre került és összhangban állt ezen alaptörvényi rendelkezéssel.
- [32] Az alperes a Kbt. rendelkezéseire nyugvó megfelelő értelmezés döntésben való megadásával – a felperes érvelésével szemben – a tényállást teljeskörűen feltárta, a rendelkezésre álló iratokat értékelte. Kimerítő indokát adta határozatában annak, hogy a Kbt. 76. § (2) bekezdésének, 77. § (1) bekezdésének, 73. § (6) bekezdés c) pontjában foglaltak értékelésével – figyelemmel a Kbt. rendszerére – miként jutott arra a következtetésre, hogy a felperes megsértette a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontjában foglaltakat. Önmagában annak ténye, hogy a felperes az alperes jogszabályértelmezésével nem értett egyet, a tényállás tisztázási kötelezettség teljesítését nem tehetette aggályossá. Az alperes a Kbt. 77. § (1) bekezdésének 2024. február 1-ét követő megváltozását sem értékelte a felperes terhére a közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos normaszöveg tartalmához képest. E módosításhoz fűzött jogalkotói indokolást szintén nem értékelte semmilyen módon rá nézve hátrányosan, döntését az említett időpontban releváns rendelkezésekre alapította.
- [33] A fentiek alapján az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek az ajánlati felhívásban meghatározott kikötése az ÉNGY alkalmazását illetően sértette a Kbt. 73. § (6) bekezdés c) pontját, így a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata a keresetben állított okokból nem jogszabálysértő, ebből következően a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

- [34] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes megfizetésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint 4.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes által előterjesztett költségjegyzéken felszámítottakkal egyezően állapította meg, mert a felszámított költségigény a védirat tartalmára tekintettel megalapozott volt, összhangban állt az általa elvégzett munka nagyságával. A felszámítás körében a felperes a tárgyaláson való részvétel esetére kérte 6 000 forint/óra felszámítását. Mivel a tárgyaláson az alperesi képviselő nem vett részt, ezért ilyen költsége értelemszerűen nem is merülhetett fel.
- [35] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése szerint megállapított, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzettkereseti illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles megfizetni. A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. A teljesítési határidő (a határozat jogerőre emelkedését követő 60. nap) a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg.
- [36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. november 5.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Tombor Csaba s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró